

PŘEMÝŠLÍTE..

**..o tom, že byste nabídli domov dítěti, které ho potřebuje?
Přemýšlíte o tom stát se pěstouny?**

A chcete mluvit s někým, kdo pěstounství opravdu žije?

Ať už o pěstounství zatím jen přemýšlíte, nebo se na něj připravujete a chcete mluvit s někým, kdo pěstounství opravdu žije, v Pardubickém kraji volejte nebo pište pěstounkám:

Adéla, Litomyšl
+420 605 492 276

Eva, Svitavy
+420 605 492 278

Michaela, Chrudim
+420 605 595 745

Víte, co je pěstounská péče?

Pěstoun přijímá do rodiny dítě, které nemůže vyrůstat se svými biologickými rodiči. Pěstounská rodina poskytuje dítěti domov a pečuje o něj po dobu, kdy se nemůže postarat vlastní rodič – často několik let, mnohdy až do dospělosti dítěte. Pěstoun je podporován jak finančně, tak sítí odborníků, kteří jsou mu v péči o dítě oporou.

Každé dítě je jedinečné, stejně tak příběhy pěstounských rodin. Tři pěstounské rodiny, tři různé příběhy a tři děti s šancí na lepší život.

"Vlastní děti nám dospěly a odešly z domu. S manželem jsme cítili, že chceme ještě někomu nabídnout náš domov. Rozhodli jsme se pro pěstounskou péči. Chtěli jsme starší děti z důvodu našeho věku. Jitka s námi žije pátým rokem, příští rok by chtěla začít studovat na střední zdravotnické škole."

Kateřina

"Jedno vlastní dítě jsme již měli. Ale chtěli jsme další, a to u nás přirozenou cestou nešlo. Rozhodli jsme se pro pěstounskou péči. Minulý rok k nám do rodiny přišel Kuba. Začátek byl těžký. Měl toho hodně za sebou. Ve 4 letech neznal věci, v noci se bál, neuměl si hrát, byl vztekly a někdy se i bouchal. S pomocí terapeutky se nám daří se posouvat. Kuba se rád mazlí, ve školce lépe vychází s dětmi. Jsme za něj moc rádi."

Jarka a Milan

"Tomáše jsme si přivezli v jeho roce a půl. S koncem mateřské školky se sám začal ptát na své rodiče, které si nepamatoval. Pomohla sociální pracovníce, která k nám dochází. Ta rodiče vyhledala, zkontaktovala a domluvila první setkání. Tom se těšil a bál zároveň. My jsme se báli s ním. Nevěděli jsme, co máme čekat a jak bude Tom reagovat. Chtěli jsme ho však podpořit, protože nám jeho touha přišla přirozená. První setkání proběhlo dobře a Tom se chtěl potkat znovu. Dohodli jsme se na pravidelných setkáních jednou za půl roku. Tomáš je spokojený."

Kamila a Aleš

